

Sygn. akt **II AKa 244/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Olszewski
Sędziowie:	SA Bogumiła Metecka - Draus (spr.) SO del. do SA Maciej Kawalko
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Christophera Świerka

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2015 r. sprawy

R. K.

oskarżonego z art. 148 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 2 października 2014 r., sygn. akt III K 95/14

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że orzeczoną wobec oskarżonego R. K. karę pozbawienia wolności obniża do lat 13 (trzynastu);

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. D. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, w tym od opłaty.

Maciej Kawalko Andrzej Olszewski Bogumiła Metecka-Draus

Sygn. akt II AKa 244/14

UZASADNIENIE

R. K. wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 02 października 2014 roku (sygn. akt III K 95/14) został uznany za winnego popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 148 § 1 k.k. i na tej podstawie skazany na karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności z określeniem, że karę tę ma odbywać systemem terapeutycznym dla osób uzależnionych

od alkoholu. W wyroku orzeczono o przepadku dowodów rzeczowych, o zaliczeniu tymczasowego aresztowania na poczet wymierzonej kary oraz kosztach należnych obrońcy z urzędu i o zwolnieniu oskarżonego od kosztów sądowych w całości.

Od wyroku Sadu Okręgowego apelację wniósł obrońca w części dotyczącej kary zarzucając rażąco jej niewspółmierność, a w konsekwencji o zmianę wyroku poprzez znaczące obniżenie orzeczonej wobec R. K. kary pozbawienia wolności, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy zasługuje na uwzględnienie.

Wprawdzie ustalenia faktyczne nie są apelacją kwestionowane, to jednak stwierdzić należy, iż Sąd rozstrzygający, zgromadził pełny materiał dowodowy i właściwie go ocenił. Nie budzi też wątpliwości ocena prawna zachowania oskarżanego. Natomiast rację ma skarżący, że orzeczona kara 15 lat pozbawienia wolności w realiach rozpoznawanej sprawy, jawi się jako nadmiernie surowa. Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił okoliczności mające znaczenie dla wymiaru kary, jednakże nie dał temu pełnego wyrazu w rozstrzygnięciu o karze. W istocie, tak jak przyjął to sąd pierwszej instancji, czyn oskarżonego jest nacechowany wysokim stopniem szkodliwości społecznej, a fakt, że poszkodowana była jego matka, czyni jego zachowanie szczególnie naganne. Niemniej dostrzegając ze strony oskarżonego wyrażenie skruchy, przyznanie się do winy, przeproszenie najbliższych, Sąd ten pominął okoliczność, że oskarżony wychował się w rodzinie zaniedbanej wychowawczo, w której alkohol i przemoc były zjawiskiem powszechnym, a w konsekwencji u oskarżonego wykształciła się osobowość nieprawidłowa. Te okoliczności w zestawieniu z faktem, że pokrzywdzona w chwili śmierci znajdowała się w silnym stanie nietrzeźwości (k. 191-192), zaś do zdarzenia doszło wskutek kłótni zainicjowanej przez matkę oskarżonego, niewątpliwie winny być uwzględnione przy miarkowaniu rozmiaru należnej oskarżonemu kary. Dlatego też, mając na uwadze powyższe oraz przywołane przez Sąd orzekający okoliczności mające znaczenie dla wymiaru kary, Sąd Apelacyjny uznał, iż właściwie ukształtowaną, odpowiednią dla stopnia szkodliwości czynu oskarżonego, a także jego zawinienia, jest karta 13 lat pozbawiania wolności i do tej wysokości, wymierzoną w pierwszej instancji karę obniżył. Zważywszy na rozmiar orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz brak majątku, oskarżonego zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych w całości (art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych). W związku z tym, że obrońca oskarżonego pełnił swe czynności z urzędu, orzeczono także o należnym mu wynagrodzeniu za obronę oskarżonego w postępowaniu odwoławczym (§ 14 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (...)) – Dz.U. nr 163, poz. 1348 z późniejszymi zmianami.